

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2001/42 Mo

in de klacht nr. 118.00

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar voor zijn motorfiets een WA-verzekering met beperkte cascodekking gesloten. Gedekt zijn - onder meer - verlies door diefstal en de kosten van herstel van schade veroorzaakt door relletjes. Niet gedekt zijn de kosten van herstel van schade die is veroorzaakt door baldadigheid of vandalisme. Klager heeft de motorfiets op 29 mei 1999 geparkeerd en daags daarna beschadigd aangetroffen. Een door verzekeraar ingeschakelde expert heeft de motorfiets op 4 juni 1999 bij de reparateur onderzocht en geconstateerd dat geen braaksporen aanwezig waren.

De klacht

Klager heeft zijn motorfiets op 30 mei 1999 liggend op de grond en aanzienlijk beschadigd aangetroffen. De motorfiets was over de zijstandaard heen getild en erop lag een afgebroken, van een auto afkomstige antenne. Klager heeft onmiddellijk bij de politie aangifte van het incident gedaan. Zoals blijkt uit het proces-verbaal van aangifte is de politie tot de conclusie gekomen dat iemand heeft geprobeerd de motorfiets te stelen.

Op 14 juni 1999 ontving klager van verzekeraar bericht dat de kosten van herstel, begroot op f 1.591,49, niet konden worden vergoed, omdat de motorfiets slechts was omgevallen en van poging tot diefstal geen sprake was. In de discussie met verzekeraar heeft klager de volgende argumenten aangevoerd.

De politie was van mening dat de schade het gevolg was van een poging tot diefstal. Klager kan bewijzen dat de schade – getuige het feit dat de schade zich bevindt aan de bovenzijde van de motor - slechts kan zijn veroorzaakt, doordat de 200 kg wegende motorfiets over de zijstandaard is heen getild (met de kennelijke bedoeling om met de antenne aan het kettingslot te

2001/42 Mo

morrelen). Als de motorfiets gewoon was omgevallen, zou de onderkant van het kuipframe het eerst de grond hebben geraakt en zou die (onder)kant zijn beschadigd.

Verzekeraar heeft niet specifiek aangegeven hoeveel bewijs moet worden bijgebracht om aannemelijk te maken dat het hier ging om een poging tot diefstal. Klager is van mening dat hij het nodige heeft gedaan door aangifte bij de politie te doen. Niemand daar heeft gewezen op het nemen van vingerafdrukken, of het maken van foto's, of heeft vermeld dat recentelijk een aantal motorfietsen in die buurt was gestolen. Naast de motorfiets van klager stond een andere (oudere en kleinere) motorfiets die kennelijk niet zo'n aantrekkelijk object voor diefstal was als de motor van klager en die ongemoeid was gelaten. Als de daders vandalen waren, zoals verzekeraar heeft betoogd, kan de vraag worden gesteld waarom er dan geen spiegels waren vernield of omgebogen, of een zadel was opengesneden.

Waar het klager om gaat is dat verzekeraar zelfs niet bereid was te luisteren naar deze argumenten en zijn standpunt enkel baseerde op de zienswijze van zijn expert. Klager meent dat verzekeraar deze zaak op een subjectieve en onprofessionele wijze heeft behandeld.

Het standpunt van verzekeraar

Uit het rapport van de door verzekeraar ingeschakelde expert blijkt dat er geen braaksporen aan de motor aanwezig waren. De expert heeft bijvoorbeeld geen schade aan het stuurslot geconstateerd. De enige schade die de expert kon vaststellen was schade als gevolg van het omvallen van de motor. De expert heeft verzekeraar nog meermalen telefonisch laten weten dat het omvallen van de motor, gezien het schadebeeld, niets van doen heeft met (een poging tot) diefstal. De aangifte bij de politie van poging tot diefstal is zonder nader bewijs onvoldoende. De omstandigheid dat zich in de buurt meer gevallen van diefstal hebben voorgedaan wil nog niet zeggen dat er in dit geval sprake was van een poging tot diefstal. Ook het feit dat de motor naar een bepaalde kant is gevallen bewijst niet wat er precies is gebeurd. Schade als gevolg van vandalisme of schade die het uitsluitende gevolg is van het omvallen valt niet onder de dekking van de onderhavige verzekering.

Het commentaar van klager

Naar aanleiding van het verweer van verzekeraar heeft klager de klacht gehandhaafd en nog aangevoerd dat de expert niet het hele verhaal heeft gehoord en niet op de plaats van het misdrijf aanwezig is geweest. Indien de expert grondiger te werk zou zijn gegaan, zou hij hebben geconstateerd dat een schade als de onderhavige niet kan worden veroorzaakt door het enkel omvallen van de motorfiets.

Voorts heeft verzekeraar zijn standpunt gaandeweg gewijzigd. Eerst zou de motorfiets zijn omgevallen en vervolgens is gesuggereerd dat vandalen bezig waren geweest. In de bewuste buurt is die nacht bij de politie niet geklaagd over vandalisme.

2001/42 Mo

Klager wijst er nogmaals op dat de enige manier om bij het kettingslot te komen is door de motorfiets over de zijstandaard te tillen. Verzekeraar gaat bewust niet in op de stelling dat het mogelijk is geweest dat de betrokkenen bij het uitvoeren van die manoeuvre de zware motorfiets hebben laten vallen en zijn weggelopen. Verzekeraar kan op zijn beurt niet met 100% zekerheid bewijzen dat het geen poging tot diefstal was. Het enige dat verzekeraar aanvoert is dat, nu het slot niet is beschadigd, de schade het werk van vandalen moet zijn geweest. Klager is het met die conclusie niet eens. Zijn conclusie is dat er onvoldoende bewijs voorhanden is waaruit valt af te leiden valt dat hij ongelijk heeft.

Het overleg met verzekeraar

In het overleg met de Raad heeft verzekeraar toegezegd de expert om een nadere toelichting te vragen.

De nadere toelichting

Uit de nadere toelichting blijkt dat de expert na zijn bezoek aan de reparateur op 4 juni 1999 nog tweemaal in april 2001 telefonisch contact met de reparateur heeft gehad. De betrokken chef van de werkplaats kon zich de onderhavige schade evenwel niet meer herinneren. De expert meldt dat ook hij zich niet veel meer van de schade kan herinneren. Hij verwijst naar zijn eerdere rapport van 9 juni 1999 waarin is vermeld dat geen braakschade is waargenomen en dat het schadebeeld de indruk geeft dat de schade is ontstaan door het omvallen van de motor. Daarmee is bedoeld, aldus de expert, het omvallen uit stilstand. Hoe en waarom de motor is omgevallen kon niet worden vastgesteld. De expert acht niet aannemelijk dat een motorfiets over de zijstandaard heen valt; veeleer is aannemelijk dat de zijstandaard inklapt.

Het nadere commentaar van klager

Bij brief van 11 juli 2001 heeft klager zijn standpunt gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

1. Volgens klager moet uit het feit dat de motor aan de bovenzijde was beschadigd worden afgeleid dat gepoogd is de motor te stelen. Klager verwijt verzekeraar niet open te staan voor de argumenten die hij voor die conclusie heeft aangevoerd.
2. Het standpunt van verzekeraar houdt in dat klager niet aannemelijk heeft gemaakt dat een gedekt evenement, in dit geval poging tot diefstal, heeft plaatsgevonden. Volgens de expert van verzekeraar geeft het schadebeeld de indruk dat de motor is omgevallen en zijn geen braaksporen aangetroffen, met name niet aan het stuurslot. De expert acht niet aannemelijk dat een motorfiets over de zijstandaard heen valt; eerder zal de zijstandaard inklappen.

2001/42 Mo

3. Bij de beoordeling van deze zaak moet tot uitgangspunt worden genomen dat de bewijslast van het gedekte evenement op klager rust, doch dat aan dat bewijs niet al te zware eisen mogen worden gesteld.

In deze zaak staat naar het oordeel van de Raad niet vast door welke gebeurtenis de schade aan de motorfiets van klager is ontstaan. Vaststaat slechts dat er geen braaksporen konden worden waargenomen. Uitgaande hiervan is de Raad, ook als wordt aangenomen dat de motorfiets is omgeduwd, met verzekeraar van oordeel dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat zulks is gebeurd met de bedoeling de motor vervolgens weg te nemen. Voorts heeft verzekeraar - ook indien juist zou zijn dat eerder in de bewuste buurt motorfietsen waren gestolen en er die nacht elders in die buurt geen vandalisme heeft plaatsgevonden - in redelijkheid kunnen betogen dat die omstandigheden op zichzelf onvoldoende aanwijzingen zijn voor een poging tot diefstal van de motorfiets van klager. Verzekeraar heeft met dit standpunt de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad, zodat de klacht ongegrond is.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 23 juli 2001 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)